

9850/13
SAR029

HAUGALAND TINGRETT

Påtaleenheten	
2014/169	Navn AVIKSE
3.7	Inn

DOM

Avsagt: 24.06.2014
Saksnr: 14-050813MED-HAUG/
Rettsens leder: Dommerfullmektig Mohsen Latif
Meddommere:

Den offentlige påtalemyndighet

Politiadvokat Sveinung Andreas
Andersen

mot

Rune Leander Hansen

*Denne kopi bekreftes
Haugaland tingrett*

DOM

Rune Leander Hansen, er født 06.12.1955 og bor i 5568 Vikebygd.

Ved forelegg utferdiget av Haugaland og Sunnhordaland politidistrikt den 20.12.2013 - som ikke er vedtatt - er han satt under tiltale ved Haugaland tingrett for overtredelse av

Hundeloven § 28 annet ledd bokstav b

for som hundeholder å ha unnlatt å forebygge eller avverge at hunden rettsstridig jaget, angrep eller skadet et dyr

Grunnlag:

Torsdag 21. november 2013 ca. kl. 20.00, i Vindafjord, unnlot han å forebygge og/eller avverge et rettstridig angrep fra flere av sine hunder, i det minst seks av hundene hans jaget og/eller bet en sau tilhørende Jarle Årvik, slik at sauen begynte å blø. Sauen befant seg på Årviks innmarksbeite.

Hovedforhandling ble holdt 23.06.2014. Retten ble satt uten meddommere, jf. straffeprosessloven § 276 første ledd.

Tiltalte ble besluttet pågrepet og fremstilt for retten.

Tiltalte erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningen.

Retten mottok forklaring fra 2 vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med forelegget til å betale en bot stor kr. 12 000,- subsidiært fengsel i 24 dager. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte idømmes sakskostnader, begrenset nedad til kr. 5 000,-.

Tiltalte la ned påstand om at han frifinnes, subsidiært at han anses på mildeste måte.

Rettsens vurdering

Ved rettsens bevisvurdering er det lagt til grunn at det er påtalemyndigheten som har bevisbyrden for at tiltalte objektivt sett har forholdt seg som beskrevet i tiltalebeslutningens gjerningsbeskrivelse, og at han også har utvist den nødvendige subjektive skyld. I vurderingen skal enhver rimelig og fornuftig tvil komme han til gode, og dersom slik tvil foreligger skal han frifinnes.

Innledningsvis bemerkes at tiltalte idet vesentlige ikke har bestridt det faktiske hendelsesforløpet slik det er gjengitt i foreleggets gjerningsbeskrivelse. Dog bestrider han å ha utvist den nødvendige subjektive skyld.

Retten finner det bevist at minst seks av tiltaltes hunder, til tid og på sted som beskrevet i forelegget, kom seg over på naboen, Jarle Årviks innmarksbeite og jaget sauene hans. Videre at minst en av sauene ble bitt av hundene slik at denne begynte å blø. Etter hva tiltalte har opplyst er det tale om mellomstore hunder av blandingsrase - en tispe og 5-6 valper som var involvert i hendelsen. Valpene var ca. 6 måneder på det aktuelle tidspunktet.

Årvik har forklart at han på kvelden - ca. kl. 20.00 - hørte "hyl" fra beiteområdet på gårdsbruket. Han oppsøkte beiteområdet og så at saueflokken var spredd. Videre at 6 av tiltaltes hunder hadde veltet en av sauene, samt at hundene beit og sleit i denne inntil han fikk jaget dem vekk. Sauen hadde blod i pelsen, men bittskadene var ikke så alvorlige at han oppsøkte veterinær.

Han varslet politiet som igjen varslet tiltalte om hendelsen. Tiltalte og vitnet prøvde sammen å spore opp hundene som hadde løpt inn i et nærliggende skogsområde. De lyktes ikke i å oppspore hundene og gav opp ved midnatt. Hundene returnerte på egen hånd ca. kl. 04.00 natt til fredag 22.11.2013.

Nevnte hendelsesforløp er ikke bestridt av tiltalte, med unntak av at tiltalte har stilt spørsmålsteget ved hvorvidt en av sauene begynte å blø som følge av angrepet fra hundene hans. I denne sammenheng bemerkes at retten ikke finner grunn til å betvile Årviks forklaring. Videre vises det til at tiltalte - etter egen forklaring - ikke selv undersøkte den aktuelle sauene etter angrepet.

Retten finner det videre bevist at tiltalte har opptrådt uaktsomt, idet han ikke har gjort tilstrekkelig for å forebygge ovennevnte hendelse.

Det vises til tiltaltes egen forklaring om at den aktuelle tispene også tidligere har utvist en "problematisk" atferd. Den har ved flere anledninger slitt seg løs og stukket av og at valpene ved flere anledninger har fulgt etter. Vitnet har opplyst - uten at det ble bestridt av tiltalte - at tiltaltes hunder ved minst en anledning har kommet seg løs og jaget en annen nabos alpakaer. Det ble ikke opplyst om noen skader ved dette tilfellet. Videre har tiltalte selv forklart at den aktuelle tispene ved en anledning kom seg løs og "plaget" et jaktlag i området.

På kvelden for den aktuelle hendelsen befant han seg inne i huset, mens hundene befant seg ute på gårdsplassen. Valpene gikk løst, mens han antar at tispene var bundet med en

reim som han pleier å feste til kroker montert i husveggen. Han antar at tispene må ha slitt seg løs. Tiltalte har ikke hundegård på tomten, og tomten er heller ikke inngjerdet.

Som nevnt har tiltalte forklart at den aktuelle tispene ved flere anledninger har greid å slite seg løs, da reimene han bruker ikke er av "den beste kvaliteten". Da han ble klar over den problematiske atferden til den aktuelle hunden tok han skritt for å avhende denne, noe som nå er gjennomført. Videre at han har gjort sitt ytterste for å skaffe bedre reimer til hundene, men ikke lyktes grunnet den store avstanden til Haugesund, samt at han har varslet politiet ved samtlige anledninger hundene hans har slitt seg løs og stukket av. På denne bakgrunn kan han ikke se at han har opptrådt klanderverdig. Hensett til aktsomhetsnormen i hundeloven kan det ikke forventes at han skulle gjort mer. Det inntrufne forholdet må derfor anses som et hendelig uhell.

Hensett til hundenes tidligere atferd som beskrevet ovenfor - noe tiltalte var bevisst på og selv anså som et problem - kan ikke retten se at han har opptrådt tilstrekkelig aktsomt. Det vises til at han har latt flere av hundene sine gå fritt på en eiendom uten inngjerding, til tross for at han basert på tidligere erfaringer hadde en klar oppfordring til det motsatte. Hvorvidt den eldste hunden - tispene - var bundet fast eller ikke finner ikke retten grunn til å gå nærmere inn på, idet tiltalte selv har forklart at reimene han brukte gjentatte ganger har vist seg ikke å være tilstrekkelig gode. Retten finner heller ikke grunn til å gå nærmere inn på tiltaltes øvrige anførsler som beskrevet ovenfor, idet disse åpenbart ikke er tilstrekkelige til å konstatere at tiltalte - sett hen til de konkrete omstendighetene i saken - har handlet i samsvar med den aktsomhetsnorm som må forventes av en hundeeier, jf. hundeloven § 28 annet ledd.

Tiltalte blir å dømme i samsvar med forelegget.

Straffeutmåling:

Det skal fastsettes straff for en overtredelse av hundeloven. Det er ikke opplyst om tidligere straffbare forhold. Hva gjelder tiltaltes personlige forhold har han opplyst å være uføretrygdet. Videre at han mottar i gjennomsnitt i underkant av kr. 14 000,- i uføretrygd per måned. Han har videre opplyst at han betaler kr. 1400,- i boustgifter per måned.

Etter en samlet vurdering - hvor straffeloven § 27 er iaktatt - kan boten passende settes i samsvar med aktors påstand - kr. 12 000 - subsidiært fengsel i 24 dager. I skjerpene retning er det sett hen til at det synes å bero på tilfældigheter at hundeangrepet ikke medførte større skader.

Videre dømmes tiltalte i samsvar med hovedregelen i straffeprosessloven § 436, til å erstatte det offentlige sakens omkostninger. Aktor har påstått at saksomkostningene bør settes til minst kr. 5 000,-, og særlig vist til at tiltalte må holdes ansvarlig for at hans

handlemåte har gjort at saken unødige har lagt beslag på mye tid i rettsapparatet. Det er videre vist til kostnader forbundet med pågrepelse og fremstilling av tiltalte, samt at hans stadige ubegrunnede avbrytelser har medført at hovedforhandlingen unødige har trukket ut i tid.

Hensett til tiltaltes generelle inntektsforhold samt at han ilegges en betydelig bot, kan saksomkostningene passende settes til kr. 2 500,-, jf. straffeprosessloven § 437.

DOMSSLUTNING

I

Rune Leander Hansen, født 06.12.1955, dømmes for overtredelse av hundeloven § 28 annet ledd bokstav b, til å betale en bot stor kr. 12 000 - tolv tusen - subsidiært fengsel i 24 - tjuefire - dager.

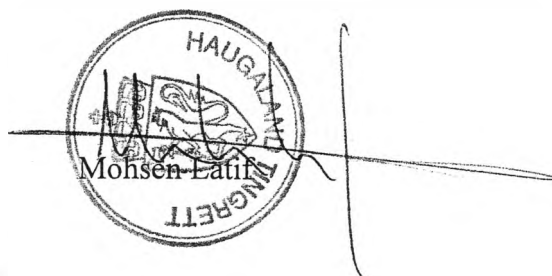
II

Rune Leander Hansen, født 06.12.1955, dømmes til å betale saksomkostninger til det offentlige med kr. 2 500 - to tusen fem hundre - innen 2 - to - uker fra dommens forkynnelse.

Forkynning

Dommen sendes politiet ved aktor for forkynning ved stevnevitne for domfelte. Vedlagt dommen følger "Rettledning til domfelte", opplysning om når dommen anses forkynt og opplysning om ankefrist.

Retten hevet

Ar ~~19~~ ²⁰¹⁴ den 22. kl. 14.00 ble denne dom lovlig forkynt for domfelte

Rune Leander Hansen

Bekreftet utskrift av dommen med påtegning om forkynnelsen ble levert.

Han ble gjort kjent med adgangen til å bruke rettsmidler og fristen for dette.

Han ble spurt om han vedtar dommen.

Han erklærte at han **IKKE VEDTAR DOMMEN**

Rettledning til domfelte i utfylt stand ble levert. Domfelte ble gjort kjent med betydningen av betinget døm.

Dette bevitnes i henhold til avgitt forsikring.

J. Jørgensen

RETTLEDNING TIL DOMFELTE I TINGRETTE

Anke over tingrettens dom

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. Anke over en dom i tingretten må settes fram innen to uker fra den dag dommen er avsagt eller forkynt. Domfelte må innen samme frist angi om det begjæres ny behandling av rettskrav pådømt til fordel for fornærmede eller andre, slik som nevnt i straffeprosessloven § 3.

Hvis du mener at skyldkravene for straff ikke er oppfylt, kan du anke over bevisvurderingen under skyldspørsmålet. Du kan også anke over lovanvendelsen under skyldspørsmålet, utmålingen av straff eller annen rettsfølge, og over feil ved saksbehandlingen.

Lagmannsretten kan nekte å behandle anken hvis retten finner det klart at den ikke vil føre frem. Hvis saken gjelder en forbrytelse som etter loven kan medføre fengsel i mer enn seks år, vil anken bare kunne nektes fremmet når retten finner at anken gjelder spørsmål av mindre betydning, eller at det ellers ikke er grunn til at anken blir fremmet. I saker hvor påtalemyndigheten ikke har påstått eller det ikke er idømt annen reaksjon enn bot, inndragning, eller tap av retten til å føre motorvogn, kan anken bare fremmes dersom særlige grunner taler for det.

Hvis anken blir fremmet, får du oppnevnt en forsvarer som betales av det offentlige. Dersom du ønsker en bestemt forsvarer, bør du opplyse om det samtidig med anken eller så snart som mulig senere.

I ankeerklæringen må nevnes:

- den dom som ankes, om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte tiltaleposter, og om den omfatter avgjørelse om inndragning eller mortifikasjon
- om anken gjelder saksbehandlingen, bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, lovanvendelsen under skyldspørsmålet, eller avgjørelsen om straff eller annen rettsfølge
- når anken gjelder saksbehandlingen; hvilken feil som påberopes
- om det begjæres ny behandling av rettskrav til fordel for fornærmede eller andre, som nevnt i straffeprosessloven § 3

Ved begjæring om ny behandling av krav som nevnt i straffeprosessloven § 3, må det angis:

- om den gjelder hele avgjørelsen
- det resultat som kreves
- de feil som gjøres gjeldende
- den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- de bevis som vil bli ført

Videre bør nevnes:

- nye bevis som påberopes
- den endring som ønskes
- ved anke over lovanvendelsen; hvilken feil anken grunnes på

Du kan sette fram ankeerklæringen skriftlig eller muntlig for den tingretten som har avsagt dommen, eller for påtalemyndigheten (f.eks. statsadvokaten eller politiet). Hvis du er varetektsfengslet, kan du også sette fram anken for tilsatte i fengselet. Forsvareren eller en annen advokat kan gi råd om du bør erklære anke, og eventuelt hjelpe deg med å skrive ankeerklæringen. Du kan også få hjelp til å skrive ankeerklæringen hos tingretten, påtalemyndigheten eller hos tilsatte i fengselet. I alle tilfelle må du selv underskrive ankeerklæringen.

Begjæring om ny behandling i tingretten

Hvis du er domfelt uten å ha vært til stede under hovedforhandlingen, kan du begjære saken behandlet på nytt. Vilklårene for ny behandling på grunn av møtefravær er at du gjør det sannsynlig at du hadde gyldig fravær, og at du ikke kan bebreides for at du unnlot å melde fra i tide. Begjæring om ny behandling må settes frem for tingretten eller påtalemyndigheten innen to uker fra dommen er forkynt.

Fengselsstraff

Dersom du er idømt fengselsstraff og har særlige ønsker om tidspunktet for soningen av denne, må du henvende deg til Kriminalomsorgen. Du vil få pålegg av Kriminalomsorgen om å møte til fastsatt tid og sted for soning av fengselsstraffen.

Dersom du er idømt betinget fengselsstraff, betyr det at utmålingen eller fullbyrdelsen av straffen er utsatt i en prøvetid. Grunnvilkåret ved betinget dom er at du ikke begår noen ny straffbar handling i prøvetiden. Det kan være

fastsatt andre vilkår i dommen. Hvis du begår en straffbar handling i prøvetiden, kan retten gi en samlet dom for begge handlingene eller særskilt dom for den nye handlingen. Hvis du bryter fastsatte vilkår, kan retten bestemme at straff helt eller delvis skal fullbyrdes.

Samfunnsstraff

Dersom du er idømt samfunnsstraff, vil det si at du er pålagt å utføre samfunnsnyttig tjeneste, delta i program eller andre tiltak utarbeidet av Kriminalomsorgen i så mange timer som retten har bestemt. Samfunnsstraffen kan også inneholde forbud mot kontakt med bestemte personer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du begår en ny straffbar handling før samfunnsstraffen er gjennomført, eller hvis du ikke utfører samfunnsstraffen, kan retten bestemme at den subsidiære fengselsstraffen helt eller delvis skal fullbyrdes.

Bot

Hvis en bot ikke blir betalt til fastsatt tid, vil den bli innkrevet av Statens Innkrevingsentral ved lønnstrekk eller annen tvangsfullbyrdelse. Lykkes ikke dette, må den subsidiære fengselsstraffen sones.